

מקור 1: עקדת יצחק – בראשית כב 1-12

א ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ב ויאמר קח־נָא את־בְּנֶךָ את־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמִּזְרָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶתֶר הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ : ג וישכם אברהם בבקר ויחבלש את־חמורו ויקח את־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקְחֵם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לּוֹ הָאֱלֹהִים : ד ביום השלישי וישא אברהם את־עֵינָיו וַיִּרְאֵ אֶת־הַמָּקוֹם מְרֻחָק : ה ויאמר אברהם אל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱרָר גֹּלְכָה עַד־פֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם : ו ויקח אברהם את־עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֶת וַיֵּלֶכְו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : ז ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הֵנָּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאֵינָה הִשָּׁה לְעֹלָה : ח ויאמר אברהם אלהים ויראה־לוֹ הִשָּׁה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלֶכְו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : ט ויבאו אל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנֶן שָׁם אֹבֶדֶת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים : י וישלח אברהם את־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת־בְּנֹו : יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֹבֶדֶת אֹבֶדֶת וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : יב ויאמר אל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעֱרָר וְאֶל־תַּעַשׂ לּוֹ מְאֹמָה כִּי עֵתָה יָדְעֵתִי כִּי־יִרְאֵ אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי

מקור 2: אקזיסטנציאליזם דתי – קירקגור בספרו "חיל ורעדה" (1843)

עלי להודות כי בכל ימי חלדי טרם פגשתי באביר אמונה [...] אולם יכולתי לתאר אותו לעצמי [...] אך הנחתי עיני עליו וכבר אני [...] סופק את כפות ידי בחוסר אמון, "אל אלוהים, הזה האיש? כיצד, הריהו נראה כגובה מסים ותו־לא!" בפנותו לעבודתו אין הפרש כנטות היום פונה הוא לביתו, צעד כצעדו של נושא־המכתבים. בדרכו ודאי הכינה תבשיל קטן וחם, איזה מעשן הוא את מקטרתו, וכל הרואה לרחוב [...] ועם כל זה הוא רוכש לו הוא מבצע שום־דבר, ולו גם הפעוט היא אכן פאראדוקס נורא ועצום, הופך להיות פועל שבקדושה הנושא המחזיר את יצחק לאברהם אביו, להקיף, כי האמונה מתחלת לפעול [...] מנקודת ראות מוסרית אברהם ראות דתית הוא ביקש להקריב את

האימה העשויה להדיר שינה מעיניו של אדם, ובכל זאת, אברהם איננו מה שהנו בלא אותה אימה.

מקור 3: מתוך 'המדע העליז' מאת ניטשה (1882)

האיש המטורף. הלא שמעתם את שמעו של אותו איש מטורף, אשר בבוקרו של יום בהיר הדליק פנס, רץ בשוקה של עיר וזעק בלי הרף: "אני מחפש את האלוהים! את האלוהים אני מחפש!" – ומכיוון שאותה שעה נזדמנו שם בני אדם רבים מאותו סוג שאינו מאמין באלוהים, עורר האיש צחוק רם. "האומנם אבד?" שאל האחד. "שמא נתעה בריצתו כמו ילד?" אמר השני. "ואולי מסתתר הוא? המפחד הוא מפנינו? או ירד בספינה? היגר?" - כך קראו וכך צחקו זה אל זה.

האיש המטורף קפץ לתוך קהלם ונקבם במבטיו. "לאן פנה האלוהים?" כה אמר, "אנוכי אגידנו! אנחנו הרגנוהו - אתם ואני! כולנו רוצחיו. אך איככה ביצענו את הדבר הזה? איככה יכולנו את האוקיינוס לשותות עד כלה? מי נתן לנו את הספוג למחות בו את האופק עד תום? מה המעשה אשר עשינו בהתירנו ארץ זאת ממעגלי שמשה? ולאן זה תנוע עכשיו? לאן אנחנו נעים? הלאה-הלאה מן השמשות כולן? האם אין אנו נופלים בלי-הרף? אחורה, קדימה, לצדדים, לכל עבר? וכי

קיים עוד מעלה ומטה? וכי אין האם לא נושף עלינו החלל הריק? ובא בלי הרף הלילה, ויתר-לילה? בבוקרו של יום? הטרם הגיע הקוברים את האלוהים? הטרם האלוהית? - גם אלים מתפוררים? עוד! ואנו הרגנוהו! נתנחמה, אנו והאדיר מכל מה שהיה לו לעולם ימחה דמים אלה מעלינו? אי מים כפרה, אלו משחקי קודש ניאלץ המעשה גדולה מיכולתנו? האם לאלים על מנת להיראות כראויים מעשה גדול מזה. ויהי אשר יהי כל

אנו נתעים כולנו באפס אינסופי? האם לא גבר הקור? האם לא קרב האם אין הכרח להדליק פנסים לאוזנינו קול רעשם של קברנים יעלה באפינו ריח ההתפוררות מת האלוהים! אלוהים לא יחיה הרוצחים שברוצחים! הקדוש עד כה, דמו נשפך במו סכיננו - מי אשר יוכלו לטהרנו? אלו טקסי להמציא? האם אין גדלותו של לא דין הוא, כי אנו עצמנו נהיה לה, לגדלות זו? מעולם לא נודע

מי שילד אחרינו, בזכותו של מעשה זה הוא שייך להיסטוריה נעלה יותר מכל היסטוריה שעד כה!"

עתה נדם האיש המטורף ושב והתבונן בפני מאזיניו: נדמו גם הם והסתכלו בו מוזרות. לבסוף הטיל לקרקע את פנסו, שנתפוצץ לרסיסים וכבה. "הקדמתי לבוא" אמר האיש, "שעתי טרם הגיעה. התרחשות אדירה זאת היא עדיין בדרך והיא נודדת - טרם הגיע לאוזני בני אדם. הברק והרעם צריכים זמן, אור הכוכבים צריך זמן, מעשים גם לאחר שנעשו, עדיין צריכים זמן על מנת שייראו וישמעו. והמעשה הזה עדיין רחוק הוא מהם יותר מהכוכבים הרחוקים ביותר – ואף על פי כן הלא עשאוהו!"

ועוד מספרים, שאותו מטורף חדר עוד באותו יום עצמו לתוך כנסיות שונות והשמיע שם את תפילת האשכבה על מות אלוהי הנצח.

וכאשר אחזו בו והוציאוהו החוצה, שוב ושוב חזר ואמר להם: "וכי מה הן כל הכנסיות האלו כיום אם לא קבריו ומצבותיו של האלוהים!"